

Μαθητικές Καταλήψεις και Καταστολή στην Αγία Παρασκευή

Την Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου το πρωί, στο 4ο Λύκειο Αγίας Παρασκευής στον Τσακό, που βρισκόταν υπό κατάληψη, εφόρμησαν τρία περιπολικά με ανοιχτούς τους φάρους και τις σειρήνες, βγήκαν έξω οι αστυνομικοί σαν ράμπο, με φωνές, απειλές τύπου : “σε ξέρω εσένα”, “σε έχω ξαναδεί σε συγκεντρώσεις”, με ένα σχέδιο τρομοκράτησης των μαθητών και με κατάληξη την προσαγωγή 4 παιδιών και τη βίαιη μεταφορά τους στο Αστυνομικό Τμήμα Αγ. Παρασκευής. Το περιστατικό ήρθε ως συνέχεια της περιέργης λήξης της κατάληψης του 1ου Λυκείου πριν το Δεκέμβρη, στην οποία συνέβαλαν πέρα από την αστυνομία και η δράση εθνικιστικών-παρακρατικών στοιχείων. Τα περιστατικά αυτά έρχονται να συμπληρώσουν το γενικότερο κλίμα αστυνομοκρατίας, τρομοϋστερίας και κρατικής καταστολής, που εφαρμόστηκε τις μέρες του φετινού δεκέμβρη υπό τις εντολές περί μηδενικής ανοχής του υπουργού «Προστασίας του Πολίτη» Χρυσοχοϊδης και καλλιεργήθηκε έντονα από τα ΜΜΕ : παραπληροφόρηση, επιθέσεις και εισβολή της αστυνομίας σε πολιτικούς κοινωνικούς χώρους, εκατοντάδες προληπτικές προσαγωγές, στοχοποίηση αγωνιστών, εξοντωτικές οικονομικές εγγυήσεις, ασφυκτική παρουσία αστυνομικών δυνάμεων (ΜΑΤ, Δέλτα κ.α.) σε όλες τις περιοχές της Αθήνας. Τα παραπάνω συνέθεταν το σκηνικό ενός ολοκληρωτικού καθεστώτος που στόχο είχε να βάλει φρένο στις δυναμικές κινητοποιήσεις χιλιάδων διαδηλωτών που κατέβηκαν στο δρόμο σε όλη τη χώρα, κάτι που φυσικά δεν κατάφερε.

Οι καταλήψεις αποτελούν ένα ευρέως διαδεδομένο μέσο αγώνα. Ιστορικά, και κόντρα στη λασπολογία περί μη ουσιαστικών αιτημάτων, έχει αποδειχτεί πως από το πολυτεχνείο '73 και μετά, με χαρακτηριστικά και πιο πρόσφατα τα μαθητικά του '91 (ν. Κοντογιαννόπουλου), του '98 (ν. Αρσένη) αλλά και του 2006 ενάντια στις εκπαιδευτική αναδιάρθρωση αποτέλεσαν κομμάτι της κινηματικής δράσης των μαθητών. Την εναντίωση στην συσσωρευμένη καταπίεση που δέχονται από τα εξαντλητικά ωράρια, το αβέβαιο μέλλον και τις ψεύτικες υποσχέσεις, την ασχήμια και την καταπιεστική δομή των σχολικών κτηρίων και τον τυφλό ανταγωνισμό. Επίσης η κατάληψη σαν πρακτική αμφισβητεί τους όρους λειτουργίας και χρήσης ενός χώρου, θέτοντας συλλογικά νέα χαρακτηριστικά σύμφωνα με ουσιαστικές ανάγκες και επιθυμίες. Δημιουργεί το έδαφος για την ανάπτυξη άμεσων σχέσεων επικοινωνίας και συντροφικότητας, ενάντια στο κέρδος και τον ατομισμό. Αυτή η πρακτική υιοθετήθηκε και διαδόθηκε στα εκρηκτικά γεγονότα που ακολούθησαν την δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου τον Δεκέμβρη του '08. Είδαμε καταλήψεις σχολείων και σχολών, δημαρχείων και άλλων δημοσίων χώρων , είδαμε κατάληψη στα κτήρια της ΓΣΕΕ, της ΕΣΗΕΑ και της λυρικής σκηνής κλπ.

Πρόσφατο παράδειγμα και στην πόλη μας αποτελεί η τρίωρη κατάληψη του κτήματος Ιόλα από την ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Αγίας Παρασκευής με την οποία καταφέραμε δύο πράγματα: πρώτον, να ασκήσουμε μια εντατικότερη πίεση -από αυτές που ασκούν οι περιβαλλοντολογικοί σύλλογοι της περιοχής μέσω νομικίστικων και γραφειοκρατικών μεθόδων- στους αρμόδιους φορείς και δεύτερον να προσδώσουμε εμείς οι ίδιοι τα χαρακτηριστικά που θέλουμε για το κτήμα και τη βίλα Ιόλα. Η δημοτική αρχή απέναντι στο περιστατικό αστυνομικής αυθαιρεσίας εις βάρος μαθητών, δεν μπορούσε παρά να προσπαθήσει να το υποβαθμίσει, αφού ήδη μέσω της ψήφισης δημιουργίας των ΤοΣΠΠΑ (Τοπικά Συμβούλια Πρόληψης Παραβατικότητας) επιχειρεί να εντείνει τον κοινωνικό έλεγχο στοχοποιώντας και ποινικοποιώντας αγωνιστικές συμπεριφορές.

Εμείς από την μεριά μας ως ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Αγίας Παρασκευής στηρίζουμε & προτάσσουμε τη δίκαιη κινηματική δράση (άσχετα αν αυτή υπερβαίνει ή όχι την νομιμότητα) και την αλληλεγγύη σε όσους/ες αγωνίζονται είτε για την ανάδειξη και την υπεράσπιση ελεύθερων χώρων είτε για την υπεράσπιση των κοινωνικών και πολιτικών ελευθεριών. Δεν μπορούμε να είμαστε αμέτοχοι σε όσα συμβαίνουν γύρω μας.

Οι κοινωνικοί αγώνες δεν ποινικοποιούνται δεν καταστέλλονται

Αλληλεγγύη στους μαθητικούς αγώνες, κάτω τα χέρια από τους μαθητές

Ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Αγίας Παρασκευής